

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 141. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592786432/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

De Cavaliere? De veed, her i Rom er Enhver, som ikke er noget Andet, Cavaliere? Er De altsaa Cavaliere?»

»Naadige Froken, naar De spørger mig paa Dansk, saa svarer jeg, som sandt er, at jeg er dansk Godseier.»

»Godseier?» sagde hun, idet hun med et spørgende Udtryk saae over paa Baronessen, og saa spørgende og tvivlende var dette Udtryk, at det vilde have været fornærmeligt, hvis det ikke tillige havde været saa jovialt, eller hvis Comtesse Felicia ikke havde været en Personlighed, der for at tilveiebringe Morskab gjerne betalte sin Andel.

»Ja,« sagde Hun smilende og med et lille Nik.

»De siger Ja, søde Barn; men hvor kan De sige Ja?»

»Dels fordi vi jo hørte det blive sagt, dels fordi jeg veed det. Jeg hørte allerede som Barn«

»Som Barn? Men, Du Fredsens Gud, De har jo aldrig sagt et Ord til mig om, at De kjendte den Herre eller huskede ham! Det var *min* Ven, *min* gamle Bekjendt, der skulde gjøres Anstalt for at fange! – jo, jeg er ordenlig bleven«

»Hvad er De bleven?» spurgte Hun med et saa kjærtegnende Skjælmeri i Tonen og Blikket, at Comtesse Felicia lystig udbrød: »Holdt for Nar, Barn! Jeg kan jo gjerne tilstaae det; men tilstaa nu, hvorfor taug De?»

Hun svarede smilende: »Det var jo tidsnok at sige det, naar det oplystes, at 'den Herre' huskede at have seet mig som Barn.»

»Um,« sagde Comtesse Felicia og havde vistnok Møie med at tilbageholde det Samme, som jeg tænkte: Som om der kunde være Tvivl om det! – Men i samme Øieblik vendte hun sig igjen livlig til mig: »Ja, det var maaskee ikke ganske rigtigt af mig at tvivle om, at De er Godseier; men jeg troede, at De reiste med Grev Fritz som en Art«

»Hovmester, vil Comtesse sige?»

»Ikke just det; men vi vidste aldrig, hvordan det hang sammen; men det er nu det Samme. De er altsaa Godseier. Hvordan skal vi saa kalde dem? Paa Svensk: Brukspatron – det er et snurrligt Navn til saadan en ung Patron; men det er et godt Navn, meget solidt og agtværdigt. Paa Tydsk: Gutsbesitzer, Rittergutsbesitzer. Ogsaa et meget godt Navn. Men det er, ligesom De fik en Allongeparyk paa ved de Navne. Hvad hedder det paa Fransk? *Propriétaire*. Nei, det gaar ikke